

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2017. október

Misszió Óbudán

A II. Vatikáni Zsinat után egyre többször lehet hallani, hogy az Egyháznak újra missziós közösséggé kell válnia. Igaz, hogy a missziós feladat mindig hozzátartozott a lényegéhez, de most különösen időszerűvé vált. FERENC PÁPA is gyakran buzdít minket arra, hogy *lépjünk ki* a templom és plébánia falai közül, és vigyük ki az utcára az örömhírt, mert lehetnek olyanok, akik vágyakoznak ugyan rá, de valamilyen belső vagy külső akadály miatt mégsem lépik át a templom küszöbét. Ha az emberek közé megyünk, van esélyünk arra, hogy megszólítsuk őket.

Ezzel a szándékkal szervez *missziós hetet* főegyházmegyénk is. Ennek a hétnek két fontos eseménye is Újlakhoz kötődik. Az egyik a **missziós menet** október 1-én, vasárnap este. A menetben vonuló hívek kezükben égő mécsesekkel és énekükkel jelzik az Óbudán élő emberek számára, hogy Jézus itt van közöttünk, Rá mindig lehet számítani, Ő az, aki örömhírével átragyogja szívünket, és aki segít terheink viselésében. A templomból kisugárzó és kiáramló

fények a Világ Világosságának a bűn sötétségét átvilágító és eloszlató szeretetét is jelképezik. A missziós hét másik fontos eseménye október 6-án, a péntek esti szentmisét követően egy összejövétel lesz a plébánia Szent István termében. A találkozót a **"Senki gyermekei - Te vajon mit tennél?"** nevet viseli. Ennek keretén belül a *Csak egyet Szolgálat* szervezésében tanúságtevők vallomásait hallhatjuk arról, hogy Jézus Krisztus szeretete hogyan emelheti fel a misszió által a megfáradt, életcélját vesztett, a társadalom peremére került embert. Ez a találkozó is fontos lehet számunkra, hiszen környezetünkben is lehetnek olyanok, akik segítségére szorulnak.

Az óbudai missziós hét tehát nagy lehetőséget rejt magában. Használjuk ki ezt a lehetőséget, gondoljunk arra, hogy mi is találkozhatunk olyan emberekkel, akikhez éppen nekünk van küldetésünk, vagy éppenséggel mi kapunk olyan lelki érintéseket, szavakat, indíttatásokat, amelyekre már régóta vágyunk.

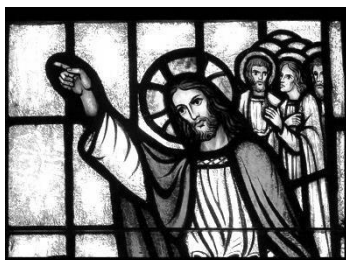
Ferenc atya

Városmissziós sétára hívjuk a híveket, amely október 1-én, vasárnap az esti 6 órás mise végén, este 7-kor templomunk ajtajából indul

Tíz évvel ezelőtt, 2007-ben tartottuk Budapesten a Városmissziót, ami akkor nagyon sokakat bátorított keresztény hitükben. Most újra indulunk, bár egy kisebb területen, de ugyanazzal a lendülettel, tüsszel.

Ezeknek a szeptember 30. és október 8. közötti Városmissziós Napoknak egyik célja, hogy mi magunk is megerősödjünk Jézussal való személyes kapcsolatunkban, és még inkább bizzuk rá az életünket. A másik célja pedig az, hogy mi magunk is misszióba lépjünk, és hívjuk meg a környezetünkben élőket, akik távolabb vannak az Egyháztól, azokra a programokra, amelyek őket érdekelhetik.

Ennek keretében most konkrétan arra hívjuk a Kedves Híveket, hogy egy missziós sétamenetben, szép esti időben, mécsesekkel végighaladjunk együtt Óbuda utcáin. A Kolosy tér – Csemete

utca felé fogunk együtt indulni, úti célunk a Vörösvári úton levő Szentháromság templom. A menet kicsit hasonló lesz az éjjeli húsvéti feltámadási körmenetünkhöz, csak most más az útvonal is. És célunk az, hogy minket látva mások számára is fölragyogjon Krisztus világossága, hiszen Jézus arra hívott minket, hogy mint hegyre épült város, világítsunk a környezetünkben.

Ezért kérjük, hogy vigyék el az erről szóló programlapokat, hívják meg vele a környezetükben élőket, és vegyenek együtt részt általában is ezeken a Városmissziós Napok alkalmakon, de most legfőképpen a vasárnap esti 6 órás szentmisén, aminek végén elindulunk erre a missziós sétára, melyet az induláskor plébános úr, Ferenc atya meg fog áldani.

Harmat Péter

Biblikum

Előítélet – 2. rész

»Jöhet valami jó Názáretből?« (Jn 1,46)

Mikor előítélet, mikor tapasztalat? Natanael az eddigi tapasztalatokból indul ki: nem jött még próféta Galileából. A Messiásról meg az volt a rabbinikus tanítás, hogy nem lehet tudni, honnan érkezik. Natanael a lehető legokosabban jár el, utánajár, hogy valóban a Messiás érkezett-e meg. Magatartása példa lehet számunkra is.

Jézus azt tanítja: „Íme, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok.” (Mt 10,16) Kell bennünk az a vézscsengő, amely akkor szól, ha be akarnak csapni. Annyiféle módszer van, felsorolni

is nehéz lenne. Mindig van arra lehetőség, hogy ellenőrizzük a telefonálót vagy az ajtón csengetőt. De pénzügyekkel foglalkozó ismerősöm mesélte, hogy a reális feltételekkel kölcsönzött pénzt, befektetést szinte mindig ellenőrzik, az irreálisan jó feltételeket pedig elhiszik. Ne engedjünk be szép szóra idegeneket a lakásunkba, de egy pohár vizet ne tagadjunk meg a becsengetőtől.

Az okosság a bölcsesség egyik eleme. A bölcsességről pedig sokat olvashatunk a Szentírásban. (folytatása következik)

Balthazár Zsolt

Szentségimádás

Szentségimádás: „Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztus imádása a szentmisen kívül.”

(Magyar Katolikus Lexikon)

Újságunk utolsó oldalán, az állandóan ismétlődő programok között havonta ott szerepel, hogy minden csütörtökön és minden hónap első szombatján – az esti szentmise után (este fél nyolcig) szentségimádás van templomunkban. Természetesen jól tudjuk, hogy bármikor és bárhol bizodalommal fordulhatunk az Úrhoz, kéréssel, hálaadással, dicsőítéssel – mégis: a szentségimádás nyújtotta alkalmak különleges lehetőségei annak, hogy csak Őrá figyeljünk, s még inkább átérezzük valóságos jelenlétét, láthassuk Őt a kenyér színében.

Lehet, hogy igazságtalan megállapítás részemről, de mégis úgy tűnik, mintha ezeket a heti-havi szentségimádási alkalmakat csak tudomásul vennénk, de arra nem nagyon törekszünk, hogy oda is érjünk ezekre az időpontokra. Éppen ezért tekinthetjük ajándéknak a rendkívüli, általában egész napos szentségimádásra való felhívásokat – legutóbb szeptember

22-én, pénteken volt soros a mi templomunk (az egyházmegye templomai egymást váltják ebben). Ha engedjük, hogy ez a plébániai közösségünkre háruló „kötelezettség” legyőzze tehetetlenségünket, és oda vigyen bennünket az Oltáriszentség elé, megérezhetjük azt, hogy milyen csodálatosan valósul meg a krisztusi ígélet: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig” (Mt 28, 20). Igen, Ő velünk van – az viszont rajtunk múlik, hogy mi mennyire vagyunk Ővele?

Legutóbb szeptember 22-én, pénteken volt egész napos szentségimádás templomunkban. De minden alkalommal feladatunknak tekinthetjük, hogy a reggel hét órától este hat óráig tartó időszakban legalább egy valaki közülünk mindig legyen ott Jézus társaságában – de tekinthetjük ajándéknak is, és többen is lehetünk egyszerre, hiszen akárhányan is vagyunk, Ő mindig személyesen velünk van. Az ilyen alkalmakkor leginkább egyénileg imádjuk az Oltáriszentséget. Mégis: ebben az egyéni imádásban is magunkkal visszük Jézus elé többi testvérünket, közösségünket is – mint ahogyan a közös szentségimádási liturgiában is jelen van mindig az egyéni odafordulásunk az Úrhoz. Személyes odafordulásunk nagy próbája, hogy az Oltáriszentséget nézve el tudjuk-e hallgattatni a bennünk zúgó-zakatóló sok mindent, és teljes lényünkkel odafordulunk-e a jelen lévő Jézushoz, csakis arra figyelve, hogy Megváltónk szól hozzánk. Az együttes, közösségi-liturgikus szentségimádás egymást követő csendjei, énekei, elmélkedései mind azt szolgálják, hogy fel tudjuk emelni a szívünket az Úrhoz – ahogyan az például Međugorjében, a közös esti szentségimádások idején megrendítő mélységben megtapasztalható.

Hagyjuk hát magunkat a szentségimádás személyes kapcsolatában az Úr isteni szeretetével beborítani, felismerve Őbenne szerető Istenünket, aki meghallgatja panaszainkat, kéréseinket és kérdéseinket – s ne mulasszuk el hálával és dicsőítéssel megköszönni végtelen szeretetét.

Fejérdy Tamás

Tanévkezdés, hitoktatás

Kedves testvérek!

Az új tanév új megoldást hozott a hitoktatás területén mind plébániánkon, mind a hozzánk tartozó három általános iskolában is.

A Pitypang utcai, a Törökvesz úti és az Ürömi utcai iskolában is az a jó helyzet alakult ki, hogy az adott iskolában ugyanaz a hitoktató tanítja mind a nyolc évfolyamon a hit- és erkölcstant: Az Ürömiben Nagy Andrea, a másik két iskolában Beliczay Anna foglalkoznak a hittanos gyerekekkel. Mind a ketten tapasztaltak és elkötelezettek, már tavaly is együtt dolgoztak velünk.

A plébániai hittan átalakulóban van; a körülményekhez és a szülők lehetőségeihez alkalmazkodva elhatároztuk, hogy a hozzánk tartozó iskolák 3. évfolyamain egész évben az elsőáldozásra

készítjük fel a gyerekeket; ennek részeként hívjuk a gyerekeket és szüleiket, hogy havonta egyszer velünk közösen vegyenek részt a vasárnap 9 órai szentmisén, templomunkban.

Az első alkalom szeptember 24-én volt; a misét agapé, rövid hittan, majd játék követte. Tapasztalatunk ezzel kapcsolatban pozitív, várjuk a létszám növekedését és szeretnénk, ha ezekbe a programokba más gyerekek is bekapcsolódnának.

Hívjuk ezekre azokat a diákokat is, akik harmadikosnál idősebbek, még nem voltak elsőáldozók, de szeretnének ebben a szentségben részesülni. Legközelebb október 29-én találkozunk!

Budapest, 2017. szeptember 25.

Jüling Erika és Hecsei Nikolett

Mi folyik a 9-es misén?

Mi történik a vasárnapi 9 órás szentmiséken a *Veni Sancte* óta? Miért mennek előre a kisgyermekes családok, miért ülnek az ambó előtt kisszékeken a gyerekek? Miért csengetnek kis csengőkkel az oltár előtt, a ministránsokkal együtt? Mi ez az egész?

A „családbarát” mise gondolata már régóta ott motoszkált sokak fejében, valljuk be, leginkább azokéban, akiknek kiskorú gyermekük van.

A szokásos vasárnap reggeli szorongás – hogy vajon mit fog ma művelni a gyerek, hányszor fognak rászólni, fogok-e tudni egyáltalán pár percet figyelni úgy igazán a prédikációra – valószínűleg egy szülő számára sem idegen érzés. Hát mit csináljon az a család, ahol kisgyerekek vannak? Ne menjenek misére együtt a szülők, csak felváltva, a gyerekeket otthon hagyva? Álljanak meg leghátul, és az első pissenésnél hagyják el a templomot? Menjenek másik plébániára?

Ne, inkább menjenek előre! – ezt a választ kaptuk. És rendkívül örültünk, amikor Ferenc atya és a képviselő testület támogatását éreztük ez ügyben.

„Engedjétek hozzám a gyermekeket...” A templomban a gyerekeknek is helyük van! Itt, Újlakon

most éppen bal oldalt, elől. Így ők is mindent látnak, ami az oltárnál történik. Ha kicsit unalmas vagy hosszú számukra a szentmise, az evangéliumi színezőkkel le tudják kötni magukat. Kéthetente a „saját nyelvükön” hallgathatják a prédikációt a hitoktatóktól a kápolnában. A kis csengőkkel bekapcsolódhatnak a szertartásba, követhetik a ministránsok példáját. A templom és a kápolna közti átjáró ajtaja pedig nyitva áll, ha az édesanyák, édesapák inkább ott szeretnék megnyugtatni gyermeküket.

Érezhetően igény volt már egy ilyen változásra, hiszen az első családbarát szentmise óta a kisszékeknek szinte mind van gazdája...

Ezekkel indultunk el szeptemberben, most megfigyelünk, tapasztalunk, tanulunk, azután, ha kell, alakítunk. Kérjük a kedves testvérek türelmét, szeretetét és imáját, hogy ez a formálódás, ami most történik, mindenkit közelebb vigyen Istenhez, és talán egymáshoz is!

Udvaryné Kovács Bettina

Eucharisztikus kongresszus

Egy keskeny mezsgyéről

Ha egy szöveget fel kell olvasnunk, gyakran megessük, hogy figyelmünket előadásunk módjára, nem pedig a szöveg jelentésére fordítjuk. Igyekszünk hangosan, érthetően olvasni, szépen hangsúlyozni – de hogy tulajdonképpen mit is, arra már kevés figyelem jut. Fő, hogy szépen hangzik a szöveg.

Vannak szövegek, melyeket álmunkból fölkelte is fűjünk. Lehet az a *Himnusz*, a *Talpra magyar*, de akár a *Miatyánk* is. Oda lehet éppen figyelni, de nem muszáj, meggy az magától. Akár ötvenszer is, sajnos.

És vannak szövegek a kettő között, a mezsgyén. Szövegek, amelyeket ismerünk, de (még) nem tudunk jól kívülről. Ilyen az Eucharisztikus kongresszus előkészítő imája. Ha nem felolvasva, elhadarva esünk túl rajta, hanem próbálgatjuk kívülről, meg-megakadva, olykor puskázva (de persze egyre ritkábban) – akkor oda kell figyelni, hogy mi mit jelent, mi után mi jön, mit is mondok.

Ha épülni is akarunk ebből az imából, próbáljuk megtanulni. Csak ne túl jól.

Sz. J.

Keresztény szófejtés

Plébános, plébánia

Fenti, egymással szoros kapcsolatban álló szavaink a latin *plebs*, 'nép' szó származékainak átvételei. A *plebanus* melléknév eredeti értelme: 'népi(es), a néphez tartozó, a népre vonatkozó'. Az egyházi, középkori latinban a szó egy adott, területileg meghatározott embercsoport (= „nép”) papját jelölhette, és ezzel a jelentéssel került át anyanyelvünkbe *plébános* formában.

Szintén latin szóképzés eredménye a *plebania*, melynek értelme kb. 'plébánosság'. E szó ékezetes magyar változatával jelölhetjük az egy adott területen élő, adott templomhoz – és plébániahivatalhoz – tartozó hívek közösségét, amely egyben az egyház (konkrétan valamely püspökség) területi-szervezeti egysége. De jelentésbővülés következtében jelentheti *plébánia* szavunk egy-egy egyházközség hivatalát is, mely többnyire egy fedél alatt található a pap(ok) lakásával.

Tanulságos szavunk első írásos hazai előfordulása 1269-ből (Szamota István Magyar Oklevél-szótára szerint), illetve annak szövegkörnyezete. A latin szövegben „a Boldogságos Szűz Máriának a budai hegyen újonnan épült egyháza”-ról van szó, „*vocata*

plebania apud uulgos”, azaz: melyet „a nép körében plébániának neveznek”.

Ez a fogalmazás is azt jelzi, hogy a *plébánia* és *plébános* szavak, főként latinos formájukban, latin szövegben, nem voltak igazán hivatalosak és irodalmiak. A magyar szóhasználatban ugyan ezek terjedtek el, de latin szövegek, például az Egyházi Törvénykönyv (Codex Iuris Canonici, 1983) ma sem ezeket, hanem a *paroecia* és a *parochus* megjelöléseket használják plébániára és plébánosra.

Valamennyire hasonló megkülönböztetéssel szolgál az egyházunk földrajzi szívében használatos olasz nyelv. Történetileg ismeri ugyan a *pievano* (←lat. *plebanus*) szót, 'plébános' értelemben ma azonban a *parroco* (←lat. *parochus*) megjelölést használja.

Plébános szavunk tehát ugyanúgy elüt az általános nemzetközi gyakorlattól, amely a *parochus* szót vagy annak módosult formáit használja, mint *pap* szavunk, amelynek megfelelőjéül a jelentős nyelvekben a *presbiter* származékai szolgálnak. Ez az eltérés azért is meglepő, mert valamennyi szó az ókor klasszikus nyelveiből ered.

A *parochus* alak- és jelentésbeli változatairól külön szólnunk.

Szaszovszky József

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

A legutóbbi, szeptember 14-i megbeszélésen számos témáról tárgyaltunk. Ami a fontosabb és közérdekűbb témákat illeti, szó esett a templom homlokzatának sikeres felújításáról, melynek több mint 14 milliós költségeit fedezni tudtuk, igaz, egy kisebb részét még visszafizetendő egyházmegyei kölcsönből. – A következő építészeti feladat a „közösségi épületszárny” (hittantermek) felújítása, melynél számíthatunk állami anyagi forrásra, de a műszaki csoport tagjainak is bőven jut majd tennivaló. – Akkor még jövő időben beszéltünk az Ürömi utcai kápolna külső festéséről, ami azóta meg is történt.

Ami plébániánk közösségi életét illeti, szívesen emlékeztünk vissza a búcsúra és a napközis táborra. Örömmel hallottuk, hogy néhányan, akik tavaly még a középiskolában kötelező 50 órás szociális tevékenység keretében segítették a tábort, idén már valódi

önkéntesként tértek vissza. – Szintén öröndetes, hogy három vagy négy ifjúsági csoportunk vett részt közös táborozáson. (A Szedrek beszámolóját előző számunkban olvashattuk.) – Megtudtuk, hogy a csütörtök esténként összejáró két fiatal páros csoportba mintegy 15 pár jár, és van még, aki szívesen csatlakozna. – A 9 órai „családos” misékre egyre több kisgyerekes család jár, Udvary Gergőék és még néhányan vállalták magukra a „mozgósítást”. A mise ifjúsági jellegét erősíti az újjászerveződő gitáros kórus szereplése-szolgálat is.

Szintén megbeszéltük a közeljövőben ránk váró programokat és a hozzájuk kapcsolódó teendőket, ezek közé tartozik az óbudai városmisszió és a bíboros úr látogatása is, melyekről lapunk más helyén részletesebben szólnunk.

Sz. J.

Sarkadi Sándor: Édes ősz

Édes ősz jött,
Hull a körte,
hamvas szilva
hull a földre.

Itt az alma,
Kasba rakd.
Ott a szőlő,
Hamm, bekapd!
Bokor alatt dió búvik
- ott ne hagy!

Ferenc pápa: Várjuk, ismerjük fel és őrizzük meg a vigaszt!

Fohászkodjunk az Úrhoz, hogy tanítsa meg nekünk a vonzódást a megváltás felé – imádkozott Ferenc pápa szeptember 25-én reggel a Szent Márta-ház kápolnájában bemutatott szentmise során.

Ferenc pápa az első olvasmányról elmélkedett, amely arról az időről szól, amikor Izrael népe kiszabadul a fogságból. Az Úr meglátogatta népét, és visszavezette Jeruzsálembe. A „látogatás” szó fontos az üdvösségtörténetben, mert minden szabadulás, Isten minden megváltó cselekedete egy látogatás.

Amikor az Úr meglátogat bennünket, örömet ad nekünk, vagyis a vigasz állapotába vezet bennünket. „Könnyezve vetettünk”, de most az Úr lelki vigaszt ad nekünk. A vigasz pedig nemcsak egy adott pillanatban érkezik, hanem minden keresztény lelki életének jellemző állapota is. Az egész Biblia ezt tanítja nekünk – hangsúlyozta Ferenc pápa, és arra buzdított, hogy várjuk Isten látogatását. Hozzátette: vannak gyenge és erősebb pillanataink, de az Úr mindig érezteti velünk jelenlétét lelki vigaszával és azáltal, hogy örömmel tölt el bennünket.

Ezt az eseményt minden erény legalázatosabbjával várjuk: a reménnyel, amely mindig kicsi, de sokszor erős, rejtve van, mint a parázs a hamu alatt. A keresztény ember az Istennel való találkozás és a vigasz vonzásában él. Az Úrral való találkozás vigaszt nyújt. Ha a keresztény ember nem e találkozás vonzásában él, akkor „bezárkózott”, az élet „raktárába” került anélkül, hogy tudná, mit tegyen. A pápa arra hívott, ismerjük fel az igazi vigaszt, mert vannak hamis próféták, akik úgy

tűnik, hogy megvigasztalnak bennünket, valójában azonban becsapnak. A vigasz nem megvásárolható öröm – figyelmeztetett a Szentatya.

Az Úr vigasza megérint és megmozdít bennünk valamit, feltölt szeretettel, hittel és reménnyel, és könnyekre fakaszt bűneid miatt. Amikor Jézusra és szenvedésére tekintünk, Jézussal sírunk... A vigasz egyben felemeli lelkünket a mennyei, isteni dolgokhoz, és megnyugtatja a lelket az Úr békéjében. Ez az igazi vigasz. Ez nem szórakozás. A szórakozás nem rossz dolog, emberek vagyunk, szükségünk van rá – tette hozzá Ferenc pápa. A vigasz azonban eltölti az embert, érezhető benne Isten jelenléte, és felismerjük, hogy az Úr az.

Ferenc pápa emlékeztetett: mondjunk köszönetet az Úrnak, amiért eljön és meglátogat minket, hogy segítsen előrehaladni, remélni, hordozni a keresztet. Végül arra buzdított, őrizzük meg a kapott vigaszt. Az igaz, hogy a vigasz erős, és nem tudjuk eredeti erejében megőrizni, de nyomokat hagy maga után. Ezeket a nyomokat őrizzük meg emlékezetünkben. Őrizzük meg úgy, ahogy a nép megőrizte szabadulását. Visszatértünk Jeruzsálembe, mert Ő megszabadított minket. Várjuk, ismerjük fel és őrizzük meg a vigaszt! Amikor pedig elmúlik a vigasz erős pillanata, mi marad utána? A béke, ami a vigasz legmagasabb szintje – nyomatékosította Ferenc pápa hétfő reggeli homíliájában.

*Forrás: Vatikáni Rádió
Magyar Kurír
2017. szeptember 25. hétfő*

Hírek, hirdetések

Testvéreink emlékezetébe idézzük, hogy október 3-án este a szentmise után Ferenc atya egészségére szeretnénk koccintani a Bécsi út felőli pincében.

Halottainkért imádkozunk november 1-én, szerdán, az esti szentmisén, utána pedig lucernáriumot tartunk templomunk kriptájában.

Mint már jeleztük, november 4-én, szombaton este a szentmise után tartjuk egyházközségünk hagyományos műsoros jótékonyági estjét a Szent István hittanteremben.

Szeptember első teljes hetében plébániánkon tartózkodott gyakorlaton Tóth Imre papnövendék, diakónus. Ferenc atyával meglátogatta az iskolai hittanórákat, melyeket gitárjátékával színesített. Gyakorlatát januártól folytatni fogja Újlakon, egészen fölszenteléséig.

A szeptember 16-i Mindszenty-zarándoklaton Újlakot egy 9 fős csapat képviselte. A sok ezer fős tömegben gyülekezéskor, menet közben és Máriaremetén a szabadtéri szentmisére készülve jó néhány ismerőssel, köztük újlakiakkal is üdvözölhettük egymást. A misét számos pap közreműködésével bíboros atyánk celebrálta, aki előzőleg megáldotta a hercegprímásnak a templom előtt felállított, Rieger Tibor alkotta új szobrát.

Szeptember közepén Szöllösi Szabolcs jóvoltából elkészült az Ürömi utcai, a Kármelhegyi Boldogasszony tiszteletére szentelt kápolna külső festése. Szabolcs korábban a kápolna belsejét is rendbe hozatta, ismételten hálásan köszönjük nagylelkű segítségét.

Családi események szeptemberben:

A keresztség szentségében részesültek:

Szeptember 3: Cséfalvy Balázs, Ungvár Eszter és Firtos Márton Áron

Szeptember 10: Német Mia Mauna

Szeptember 16: Falvai Márton

Szeptember 17: Gyarmati Lilla és Takács Maja

Szeptember 18: Ak Olivia Szofi

Szeptember 24: Fejérdy Gellért Pál

Házasságot kötöttek:

Szeptember 1: Trembickij Péter és Horváth Tímea,
Egenhoffer Péter és Gubucz Bettina

Szeptember 2: Eiger György és Illés Barbara

Szeptember 9: Ungvári Zoltán és Bonifert Márta

Szeptember 16: Parádi Zoltán és Tajthy Melinda

Szeptember 23: Pásztor László és Molnár Ildikó,
Kató Tamás és Béres Andrea

Halottaink:

Tenczer Ferenc (84), Szekeres Gyuláné (101), Ilyés Béláné (82), Wasmer Antalné (69),
dr. Meggyesházi Jánosné Edit (89), Váry Jánosné Mária (97)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermeikeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk

17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévízi u. 2.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákön, vagy telefonon: Török Andrea karnagy (20/483-0149)

Schola próbák:

kéthetente vasárnap 8:30-tól, a szentmise előtt. Mindenkit, aki szeretne énekes oltárszolgálatot ellátni, szeretettel várunk.

Jelentkezni személyesen, vagy telefonon lehet: Tóthné Benkő Krisztina (20/586-0173), Tóth Miklós Zsolt (20/384-0493).

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános